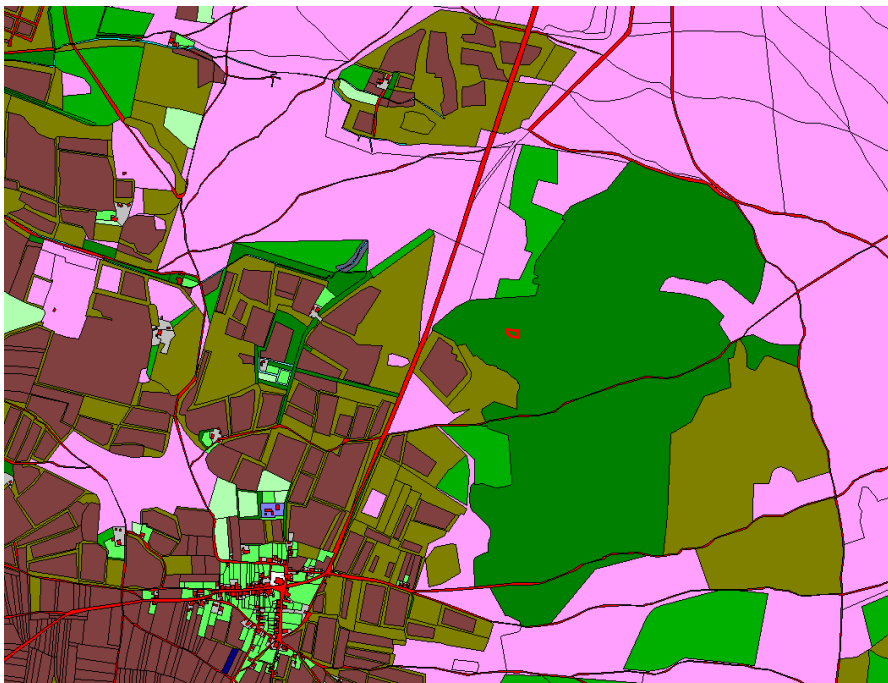

Hunnenpad 11 Putten en archeologie

De kavel Hunnenpad 11 bevindt zich in wat oorspronkelijk het Putterbosch was. Dit bos is net als het Spriederbos een middeleeuws malebos. In het Putterbosch is een groot aantal grafheuvels te vinden. Voor de duidelijkheid is het goed te melden dat deze heuvels in open heidelandchap zijn opgeworpen.

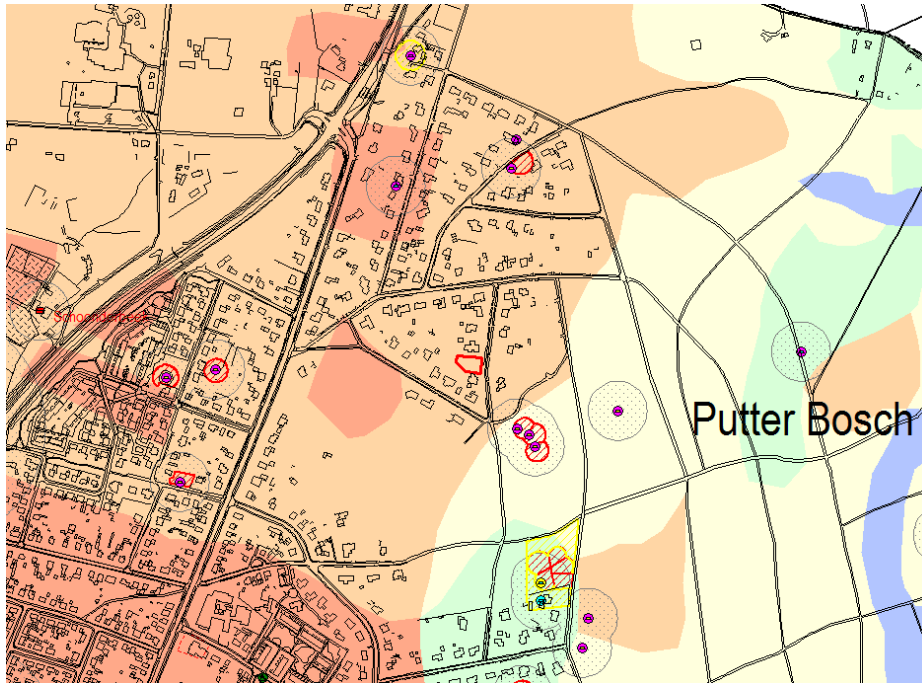

1840 (De Man)

1832 kadastrale minuutplan (roze=heide; donkergroen=opgaande bomen; bruin=bouwland; olijfgroen=hakhout)

Het plangebied kent een hoge verwachting op het aantreffen van archeologische waarden. In de directe nabijheid ligt een aantal grafheuvels. Middels diverse recente onderzoeken weten we dat grafheuvels niet als solitaire relictten in het landschap liggen, maar dat ze onderdeel uitmaken van een funerair landschap. Rondom de heuvels zijn in de bodem diverse andere begravingen en structuren/sporen te vinden.

Archeologische verwachtingenkaart Putten

Voor de trefkans van een gebied is inzicht in het historische grondgebruik van belang. Indien er hier archeologische waarden aanwezig zijn, zullen deze zich ondiep manifesteren. Dat heeft alles te maken met het grondgebruik als bos. In het geval van historisch gebruik als bouwland is er vaak een conserverend cultuurdek ontstaan, waardoor de archeologische waarden zich dieper in de bodem bevinden. Zodoende zijn die waarden ook goed beschermd door de dikke bovengrond (enkeerd).

Wat heeft het grondgebruik van bos betekend voor dit perceel en wat voor andere groundbewerkingen hebben hier plaats gevonden? Om dit te kunnen beoordelen is op maandag 13 januari 2020 door de regioarcheoloog Maarten Wispelwey een veldtoets uitgeoefend. Op het perceel heeft hij zeven boringen gezet om de opbouw van de bodem te bestuderen.

Het bodemprofiel is nagenoeg in alle boringen identiek.

Onder een zode zit een pakket grond die bestaat uit een mix van grijze humeus zand vermengd met geel zand. Dat gele zand is afkomstig uit de natuurlijke ondergrond (gordeldekzand). Het feit dat dit zand vermengd is met de bovengrond betekent dat de bodem hier omgezet/geroerd is. De natuurlijke bodemopbouw is niet meer aanwezig.

De verrommelde laag is gemiddeld zo'n 70 cm dik, waarna met een scherpe overgang het gele natuurlijk zand ligt.

Tekend voor de verrommelde laag is dat de bgruutsboor gemakkelijk tot in het gele zand te zetten was. Normaal gesproken is er daarvoor te veel weerstand. Boring 7 is niet beschreven omdat het resultaat identiek was aan dat van de andere boringen.

Overzicht boorlocaties

boring 1

boring 2

boring 3 a

boring 3 b

boring 4

boring 5

boring 6

Advies

Het booronderzoek heft aangetoond dat de bovengrond geroerd is. Dat zal deels te maken hebben met het grondgebruik als bos. Er wordt verondersteld dat er bomen gerooid zijn en dat bij de aanleg van de tuin er grondbewerking heeft plaats gevonden. De aanwezigheid van geel zand in de bovengrond geeft aan dat de bodem omgezet is. Met een scherpe grens gaat de bovengrond over in het natuurlijke zand. Van enige bodemvorming is geen sprake meer. Voor een bospodzol is de diepte van het natuurlijke ondergrond op 70 cm –Mv te diep.

Bovenstaande resultaten geven aan dat de kans op het aantreffen van archeologische waarden nihil is. Een aanvullend onderzoek wordt derhalve niet geadviseerd.

Auteur: Maarten Wispelwey Putten, 14-1-2020